HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אבל בארץ לא פליגי דעומר ושתי הלחם מארץ אין מחוצה לארץ לא כמאן דלא כי האי תנא דתניא [ב] ר' יוסי בר רבי יהודה אומר עומר בא מחוצה לארץ ומה אני מקיים [1]כי תבאו אל הארץ שלא נתחייבו בעומר קודם שנכנסו לארץ [ג] וקסבר חדש בחוצה לארץ דאורייתא היא [ד] דכתיב ממושבותיכם [ה]כל מקום שאתם יושבין משמע וכיון דאורייתא היא אקרובי נמי [ו] מקריבין: [ז]תנן התם [ח]שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שכרן מתרומת הלשכה רמי ליה רמי בר חמא לרב חסדא [ד] תנן שומרי ספיחין בשביעית נוטלין שכרן מתרומת הלשכה ורמינהו [ז][2]לאכלה ולא לשריפה א"ל רחמנא אמר לך [3]לדורותיכם ואת אמרת תיבטל אמר ליה ומי קאמינא אנא תיבטל לייתי מדאשתקד בעינא כרמל וליכא ולייתי מברמל דאשתקד אמר קרא [4]כרמל תקריב בעינא כרמל בשעת הקרבה וליכא איתמר רבי יוחנן אמר כרמל תקריב ר' אלעזר אומר ראשית קצירך [ט]ראשית קצירך ולא סוף קצירך מותיב רבה [4]ואם תקריב מנחת בכורים [י]במנחת העומר הכתוב מדבר מהיכן היא באה מן [2]השעורים אתה אומר מן השעורים או אינו אלא מן החיטין רבי אליעזר אומר נאמר [5]אביב במצרים ונאמר [4]אביב לדורות מה [ו]אביב האמור במצרים שעורים אף אביב האמור לדורות אינו בא אלא מן השעורים רבי עקיבא אומר מצינו יחיד שמביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורין [ט] ואף ציבור מביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורין אם אתה אומר [י] מן החיטין לא מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורין ר"א אם אתה אומר עומר בא מן החיטין אין שתי הלחם ביכורים אלמא משום ביכורים הוא תיובתא תנן התם[ט]: [ז]אין מביאין ביכורים חוץ משבעת המינין [ד]ולא שומרי ספיחים בשביעית. ות"ת היכן עומר מן המשומר מן הצבור (יומא מה) ממשקה ישראל ונסוף יבמות (דף קכב. ושם) מוכח דלמקום גבי עובד כוכבים שהיה מוכר פירות נכרים ואמר פירות הללו של עלה הן של עוקה הן של נטע רבעי הן לא אמר כלום ופי' בקונטר' נכרים רבועתו של עלה הן פירות נטיעות הן ויש מן המשומרים מפירות מילן זקן של עוקה הן מפרדס מעוקר ונדל ו[ט] סביב והיה שמח שביעית לא אמר כלום לאוסרם על כך הלך אחר כרוב שזה משקר ולהבא מקום מכסין ומעט רבעי להודיע שפירות נטיעה הן והקשה בקונטר' מה ליסול בדבי אשי דאמרי לעיל בפ' ר' ישמעאל דלא אכלי עד צפרא דשיבשה דספרי חדש דחר"ל דאורייתא אמנם (מותר לקוצרו ולהביאו לבית דע"ג) כתב דמותר להעדים למכור וכרבנן דבי רב אשי דאמרי' לעיל בפ' ר' ישמעאל דלא קצירה ואז מותר אח"כ אף להכניסם לבית (דאע"ג) דאין גודרין של בית העמקים היינו טעמא דהתם אין הפסד להמתין בגדיש עד לאחר העומר אבל הכא אם יהיו שם כל ימות החורף יפסיד הכל והר"ם פפרש דלרבי יוסי נמי שרי לקצור בחו"ל דהא דאמרינן ממקום שאתה מביא אי אתה קוצר [הא] אמרינן בקרושין דהוי מצוה התלויה בארץ ונפקא לן מקרא בקדושין דמצוה התלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ דהא איסור אכילת חדש בחו"ל נפקא לן ממושבותיכם דכתיב גבי אכילה ולקיחה ועוקר לא אתכלו בכל מושבותיכם עד עצם היום הזה בכל מקום שאתם יושבים וגבי קצירה לא כתיב במושבותיכם: ג) תיבת דכתיב נמחק: ד) נמי מקרבינן: ה) רמי ליה רמי ב"ח לר"ח לאכלה ולא לשריפה א"ל רחמנא אמר לדורותיכם ואת וכו' והשאר נמחק: ו) השעורין וצבור מביא חובתו מן החיטין מה יחיד מביא חובתו מן החיטין ומביא חובתו מן השעורין אף צבור שמביא חובתו מן החיטין מביא כו': ז) אומר עומר בא: ח) ומשומשותיכ': ט) אסור אפילו בחו"ל חדש: י) קצר האי אות ד' נמחק: י) למה לי יעוד י"ל כי (עבדי) [השומרים] היו מודיעים לעם (שהיו) [שהם] של (שביעית) (הקדוש) ומתוך כך היו בדילין מליקח ממנה אבל לא היו מוחים בידם למי שהיה רוצה ליקח וכה"ג לא הי' משומר עוד י"ל דדוקא ענבי נזירך אבל לא של הקדש דשל הקדש מותר אפי' מן המשומר. תו"א: יא) שביעית דאי אפשר שלא יביאו עומר בכל שנה אבל בכור אפשר שלא יולד בכור לישראל בשביעית וכן חלה אפשר שלא יהיו לישראל עיסה [התחייבת בחלה] בשביעית תימה ונילף א) משתי הלחם כו' [אע"ג לפ"ז צריך למחוק מדברי התוס' וניחא נמי שתי עכ"ת.]: יב) (ר"א) [ור"י נמי]. לאו מבכורים קא דריש אלא מכדמל וא"ת ומ"ט וכו' ר"ל דחרי קראי כתיב [ואם] תקריב מנחת בכורים וכתיב (וכי תקריב מנחת בכורים) [תקריב את מנחת ביכורך] חד למצוה וחד לעכב. תו"א:

ג) [נעיל סח:], ד) [קדושין נז.], ה) [קלים פ"ד מ"ח ופ"ג מ"ג קיח.], ו) [כתובות יג:], ז) [ל"ל קלים, ויקרא כג], ח) [נעיל סח.], ט) [שמות יג כי תבואו ויקרא כג, ויקרא כג], י) [ל"ל פ"ד], יא) [כתובות פ"ג מ"ג ופסחים נג., יב) [ל"ל קלי. ל"ק, יג) [ל"ל ומשומשותיכם. ל"ק, יד) [ל"ל מעומר מפי' פ"ח מ"ב. ל"ק, טו) [ויקרא כג], טז) [ל"ל שמחגוכם. ל"ק, יז) [ל"ל ומ"ר נמי. ל"ק, יח) ומוס' נמס. ב"מ נח. דמו מיהו זה לפי' בלילה דוקא דקלילה מותר בקצירה ואפי' בעומר דמסכת שבועות דף יח:], יט) [ל"ל מבלי בלילה כגון בה ע"ש], כ) [ל"ל קלילה היו בלילה דכתיב בכללו דחמשת מי: ב"מ פה:], כא) [ל"ל ומוס' ב"ק קיז. ב"ב קלי. ל"ק, כב) [נעיין תוס' יבמות קכב. ד"ה אל ומוס' ב"מ נח. ד"ה לשמור ומוס' סוטה נט: ד"ה בד"ה].

תורה אור השלם

1. דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תְבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְקָצַרְתֶּם אֶת קְצִירָהּ וַהֲבֵאתֶם אֶת עֹמֶר רֵאשִׁית קְצִירְכֶם אֶל הַכֹּהֵן:
ויקרא כג י

2. וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ:
ויקרא כה ו

3. וְלִחָם וְקָלִי וְכַרְמֶל לֹא תֹאכְלוּ עַד עֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה עַד הֲבִיאֲכֶם אֶת קָרְבַּן אֱלֹהֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם:
ויקרא כג יד

4. וְאִם תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיקֹוָק אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל תַּקְרִיב אֵת מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ:
ויקרא ב יד

5. וְהִפְּשַׁחְתָּה וְהִשְׂעַרְתָּ נִבְחָה כִּי הִשְׂעֲרָה אָבִיב וְהַפִּשְׁחָה גִּבְעֹל:
שמות ט לא

מוסף רש"י

שומרי ספיחים. של שומרי לגורל מנחת העומר, או של מטין לגורל שתי הלחם (ב"מ קיח.). **אין מביאין ביכורים חוץ מז' מינים.** ביכורים כתיב אצל מנין מלגלג ולכ"ע במנחות (דף פד:) נאמר כאן מלגלג ונאמר להלן מלגלג מנה אשורה ואשורה וגו' שבמה הכתוב מדבר אף כאן שבח ארץ, ולפיכך מינה לאלו מיוחדין אלא ז' מינין שהארץ שבח פירותיה ומשובחת בהן לפיכך מפורשין הן לביכורים (פסחים נג.).

רבינו גרשום

אבל בארץ לא פליגי. דצריך להביא מן החדש ולא מן מוצה לארץ: **ומה אני מקיים וכי תבואו.** דמשמע לתן לו שלא מן החדש: **קודם לעומר לפורייתא דהא לכתיב** (ויקרא כג) **ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו** (שם) **מוכח** שאסור אפי' בחוצה לארץ: **דאורייתא היא.** דכתיב בהדיא כל מקום שאתם יושבים משמע וכי מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורין ר"א אם אתה אומר עומר בא מן החיטין אין שתי הלחם ביכורים אלמא משום ביכורים הוא תיובתא דתנן התם אין מביאין ביכורים חוץ משבעת המינין. ולפי שהן מפורשין בכתוב ואין להן שיעור ואין מביאין אלא ממקום מסוים ומתמיד מצינו שבח המינים הללו כדכתיב **משבעת המינין.** המפורשים בפסוק לרבות מנה ושעורה וגו' (דברים ח) **ולכך** קראן המינים **ולכך** היינו דכתיב תמרים

ב) [נעיל סח:], ג) [קדושין נז.], ד) [קלים פ"ד מ"ח ופ"ג מ"ג קיח.], ה) [כתובות יג:], ו) [ל"ל קלים, ויקרא כג], ז) [נעיל סח.], ח) [שמות יג כי תבואו ויקרא כג], ט) [ל"ל מעומר מפי' פ"ח מ"ב. ל"ק, י) [ויקרא כג], יא) [ל"ל שמחגוכם. ל"ק, יב) [ל"ל ומ"ר נמי. ל"ק, יג) [ומוס' נמס. ב"מ נח. דמו מיהו זה לפי' בלילה דוקא דקלילה מותר בקצירה ואפי' בעומר דמסכת שבועות דף יח:], יד) [נעיין תוס' יבמות קכב. ד"ה אל ומוס' ב"מ נח. ד"ה לשמור ומוס' סוטה נט: ד"ה בד"ה].

אכל כארז לא פליגי. לצריך להביא מן החדש ולא מן מוצה לארץ: **ומה אני מקיים וכי תבואו.** דמשמע לתן לו שלא מן החדש: **קסבר חדש בחוצה לארץ.** (ויקרא כג) ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו **מ)** מוהג אפי' בחוצה לארץ: **דמושבותיכם.** דכתיב בהדיא כל מקום שאתם יושבים משמע וכי מצינו ציבור שמביא חובתו מן השעורין ר"א אם אתה אומר עומר בא מן החיטין אין שתי הלחם ביכורים הוא תיובתא דתנן התם אין מביאין ביכורים חוץ משבעת המינין. ולפי שהן מפורשין בכתוב ואין להן שיעור ואין מביאין אלא ממקום מסוים ומתמיד מצינו שבח המינים הללו שבח פירותיה ומשובחת בהן לפיכך מפורשין הן לביכורים ומפני שבח ארץ ישראל נאמר בה כי תבואו אל הארץ אשר אני נותן לכם וקצרתם את קצירה והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל הכהן. ויש לומר דמכל מקום לא נאמר בה כי תבואו אלא לענין שיהא מותר בקצירה משעה שנכנסו לארץ ולא לענין שיהא מותר בעומר קודם שיכנסו לארץ ולא לענין שיהא מותר בחדש קודם שיכנסו לארץ.